

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a JUDr. Jany Kubenové, v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4, v řízení o nároku na zaplacení částky ve výši 2.000.000,- Kč,

t a k t o :

I. Žaloba **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Krajskému soudu v Brně byla dne 19. 7. 2012 doručena žaloba ze dne 10. 7. 2012, kterou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28.4.2011, č.j. 4953/11-1506/706611, a jemu předcházející rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně ze dne 22.12.2010, č.j. 256574/10/303942705600, a dále se žalobce po žalovaném domáhá zaplacení částky ve výši 2 000.000,- Kč.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 3. září 2012, č.j. 30 Af 78/2012-32, byla část žaloby o zaplacení částky ve výši 2.000.000,- Kč z důvodu „způsobení škody nikoliv malé, pravidelnými upomínkami, výhružkami, terorizováním a pozdějším zástavním právem, omezení s nakládáním majetkem, způsobeného stresu, trauma, omezení práv“, vyloučena k samostatnému projednání. Toto usnesení nabylo právní moci dne 11. 9. 2012.

Podle ust. § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Podle ust. § 4 odst. 1 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o

a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“),

b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu,

c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,

d) kompetenčních žalobách.

Podle odst. 2 § 4 s.ř.s. rozhodují soudy ve správním soudnictví dále

a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda

b) ve věcech politických stran a politických hnutí

c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části pro rozpor se zákonem.

V nyní projednávané věci se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení částky ve výši 2.000.000,- Kč z důvodu „způsobení škody nikoliv malé, pravidelnými upomínkami, výhrůžkami, terorizováním a pozdějším zástavním právem, omezení nakládání s majetkem, způsobeného stresu, trauma, omezení práv“. Z takto formulovaného žalobního návrhu a z výše uvedených ustanovení soudního řádu správního vyplývá, že předmětná věc není věcí, v níž by mohly meritorně rozhodovat správní soudy. Návrhem požadované plnění je nepochybně věcí soukromoprávního charakteru. Z hlediska posouzení otázky, zda je v této věci dána pravomoc správních soudů nebo občanskoprávních soudů, není podstatné, že z odůvodnění žaloby zřetelně nevyplývá právní titul tohoto návrhu (právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích v rámci prostředků ochrany osobnosti, náhrada škody, apod.). Podstatné v této věci z uvedeného hlediska je, že požadované plnění nepatří do správního soudnictví. Je tomu tak proto, že v žalobě tvrzené právo, jehož ochrany se žalobce návrhem domáhá, není právem veřejnoprávního charakteru, jež by se dalo podřadit pod ust. §§ 2 a 4 s.ř.s. Pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví nelze v daném případě dovodit ani z toho, že požadovaná částka má podle tvrzení žalobce souviset se zbylým žalobním návrhem (tj. s žalobou proti rozhodnutí žalovaného).

Podle ust. § 46 odst. 2 s.ř.s. soud návrh (žalobu) odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, nebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), spory a jiné právní věci vyplývající z občanskoprávních vztahů projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení.

Jelikož se žalobce domáhá rozhodnutí o věci, v níž má jednat soud v občanském soudním řízení, soud podle ust. § 46 odst. 2 s.ř.s. žalobu odmítá. Uvedená věc je sporem vyplývajícím z občanskoprávních vztahů, jejíž projednání a rozhodnutí náleží podle ust. § 7 odst. 1 o.s.ř. do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení.

Žalobce se současně poučuje v smyslu ust. § 46 odst. 2 s.ř.s. o tom, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může ve věci podat žalobu v občanskoprávním řízení k věcně příslušnému soudu, kterým je okresní soud (v obvodu hlavního města Prahy působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy a v obvodu města Brna vykonává působnost okresního soudu Městský soud v Brně). Ve věcech ochrany osobnosti podle občanského zákoníku, resp. práva na náhradu nemajetkové újmy v penězích v rámci prostředků sloužících k ochraně osobnosti je pak věcně příslušným soudem k projednání žaloby krajský soud (§ 9 odst. 2 písm. a) o.s.ř.). Podle ust. § 82 odst. 2 o.s.ř. platí, že odmítl-li žalobu (návrh na zahájení řízení) soud, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, protože šlo o věc, kterou soudy projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení a došla-li soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení do jednoho měsíce od právní moci usnesení žaloba (návrh na zahájení řízení) v této věci, platí, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (návrh na zahájení řízení).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne

jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29.10.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu